

Minna Mikkonen: Kivenkerääjät (Minerva, 2015)

Pienen Veini-pojan 15-vuotias isosisko Meri on kadonnut, ja Veini haluaa selvittää mitä siskolle tapahtui. Veini alkaa suorittaa omaa salapoliisintutkimustaan ja muistelee samalla Meriä ja kaikkea, mitä sisko ja veli tekivätään yhdessä. Tavallisen perheen tragediasta kertova romaani kuvataan 6-vuotiaan lapsen silmin ja suulla, maaginen lapsenmaailma sekoittuu aikuisten todellisuuteen koskettavasti.

Kenelle: Monitasoinen romaani sopii nuorille ja aikuisille.

ELÄINKUVITELMIA

Veini heittäytyi matolle, läiskytti vettä joka puolelle, pulputti ja veti vettä henkeensä, ei vaan kiduksiinsa, hän oli kala ja vesi oli kevyttä, kalan ruumis oli kevyt ja liukas. Merin huone oli täynnä pehmeää keinuvaa meriheinää, ja kalan oli helppo puikahtaa pöytälaatikkoon piiloon. (s. 41-42.)

- Veini kuvittelee joskus olevansa kalanpoika. Silloin hän saa toisenlaiset aistit ja hänen ulkomuotonsakin muuttuu kalamaiseksi. Millainen eläin sinä olisit, jos muuntautuisit eläimeksi? Millaisissa tilanteissa muuttuisit ja mitä silloin tekisit? Kuvittele moniaistisesti miltä juuri tuona eläimenä oleminen tuntuisi.

TÄHTIKARTTOJA

Meri kertoi, että avaruuden tähdistä muodostuu kuvioita, joilla on jo nimet, mutta Veini saisi keksiä omat nimet kaikille tähdille, joita ehtisi nähdä sinä yönä. Yksi tähti loisti kirkkaimmin, ja se roikkui taivaankatosta suoraan heidän yläpuolellaan. Tuo on Pohjantähti, Meri sanoi. Se on semmonen, että sitä seuraamalla pääsee aina perille. Ai ihan minne vaan, Veini ihmetteli. No, ainakin jos tahtoo pohjoseen. Se viittoo aina pohjoseen, eikä milloinkaan eksytä kulkijaa. (s. 199-200.)

- Meri ja Veini keksivät tähdille tehtäviä katsellessaan talvista tähtitaivasta. Tarkastele kirkkaana iltana tähtiä ja valitse muutama tähtikuvio. Mitä tehtäviä ja tarkoituksia keksit valitsemillesi tähdille? Voit myös hankkia käsiisi tähtikartaston, tai tutkia tähtikuvioita internetissä ja keksiä omille tähdillesi tehtävät niitä tutkaillen.

Kirjoita sitten joku katselemaan tähtiäsi ja hänelle tilanne, jossa hän voisi tarvita tähtien apua.

TUNNE ALKAA ELÄÄ

Silloin kun äiti on surullinen, koko koti itkee. Äidin paha mieli on senlaatuista, että se täyttää huoneen kerrallaan. Silloin äidin on raskasta hengittää ja kannatella itseään pystyssä, leikkiä ja puhua. --

-- Sillä välin äiti istui keittiöpöydän ääressä, tuijotti vastapäistä seinää ja piirsi surun kuvioita koko seinän pituudelta, ylös alas vasemmalle oikealle, nurkat ja seinän läpi, päästi sen kulkemaan toiseen huoneeseen eikä äiti huomannut, että se paisui ja levisi. Veini makasi olohuoneen karvaisella matolla puurolautasen kanssa ja näki, kun suru tikutteli seinästä, harmaanvalkoinen maali rapisi siitä kohtaa.--

-- ja Veini katseli seinistä tihkuvaa sumua, veti syvään henkeä ja sukelsi suoraan sumun läpi kohti keittiötä, syöksyi paksun samettisen sisälle äidin jalkoihin pöydän alle, tarrautui vasempaan jalkaan koko sen pituudelta ja puristi surua ulos – (s. 73-75.)

- Mirja-äidin suru on hyvin tuntuva ja konkreettista Veinin maailmassa. Millainen on sinun surusi? Entä ilo, tai suuttumus? Millaisissa huoneissa ja ilmanaloissa tunteesi asustaa, miltä se tuntuu ja näyttää? Miten sen voi karkottaa, entä kutsua luo? Voit kirjoittaa ja piirtää, tai tehdä vaikka kollaasin erilaisista materiaaleista.

© Valveen sanataidekoulu 2015